

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1258	Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου (Ἰωάν. 5,1-15) 14 Μαΐου 2006	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αύγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Κολυμβήθρα καὶ μαρτύριο

ΑΡΧΙΖΩ, ἀγαπητοί μου, μὲ μιὰ παραβολή. Ὑποθέστε, ὅτι ἔχω χρήματα πολλά, **250 περίπου χρυσὲς λίρες**, καὶ σὰς λέω· θὰ τις πετάξω ψηλά, κι ὅσες προλάβη ν' ἀρπάξῃ ὁ καθένας στὸν ἀέρα, θὰ εἶνε δικές του. Φαντάζεστε τί θὰ γίνῃ. Εἶνε ζήτημα ἂν μία λίρα θὰ πέσῃ κάτω· ὅλες θὰ τις πιάσουμε. Τί θέλω νὰ πῶ· δὲν κρατῶ στὰ χέρια μου χρήματα καὶ λίρες, ἀλλὰ παρ' ὅλη τὴν ἀναξιότητά μου κρατῶ κάτι ποὺ ἀξίζει παραπάνω ἀπὸ τὰ χρυσᾶ νομίσματα· εἶνε **τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ**, εἶνε τὸ ἱερὸ εὐαγγέλιο, εἶνε ἡ σημερινὴ περικοπή. Ἄν μετρήσετε τίς λέξεις της, εἶνε 250 περίπου. 250 λέξεις - 250 χρυσὲς λίρες, θησαυρὸς ἀνεκτίμητος. Κι ὅπως προσέχουμε νὰ μὴ πέσῃ κάτω οὔτε μία λίρα, ἔτσι πρέπει νὰ προσέχουμε νὰ μὴν μᾶς ξεφύγῃ οὔτε μία λέξις.

Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέα τί θησαυρὸς χρυσῶν νομισμάτων εἶνε οἱ ἱερὲς περικοπές, ἀπ' ὅλο τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο θὰ πάρουμε μόνο **μία λέξι**, τὴ λέξι «**κολυμβήθρα**»· τρεῖς φορές ἀναφέρεται στὸ ἱερὸ κείμενο (Ἰωάν. 5,25,24,7). Τί εἶνε λοιπὸν ἡ κολυμβήθρα;

• Ἡ κολυμβήθρα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου, ἡ κολυμβήθρα **τῆς Βηθεσδά**, ἦταν μιὰ δεξαμενὴ γεμάτη νερό. Βρισκόταν στὸ ἄκρο τῆς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, κοντὰ στὴν προβατικὴ πύλη, τὴν ἐποχὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νερὸ εἶχε. Ἀλλὰ τὸ κοινὸ ἐκεῖνο νερό, σὲ κάποια στιγμή, χωρὶς προειδοποίησι, κατέβαινε καὶ τὸ τάραζε ἄγγελος ἀπὸ τὰ οὐράνια. Καὶ τὸ νερὸ πρὸς στιγμὴν ἐπαιρνε θαυματουργικὴ δύναμι· ὅποιος ἄρρωστος προλάβαινε νὰ πέσῃ πρῶτος μέσ' στὴν κολυμβήθρα, γινόταν καλὰ ὅ,τι κι ἂν εἶχε (τυφλὸς ἦταν, ἐβλεπε· κουφὸς ἦταν, ἄκουγε· μουγγὸς ἦταν, λαλοῦσε· λεπρὸς ἦταν, καθαριζόταν· παράλυτος ἦταν, σηκωνόταν ὀρθος...). Θαυματουργικὴ ἢ πηγὴ, ἀπέκτησε φήμη, κι ἀπ' ὅλα

τὰ μέρη τῆς ἱερᾶς γῆς προσήρχοντο μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄρρωστοι ποὺ ἐπασχαν ἀπὸ διάφορα νοσήματα, καὶ περίμεναν μὲ ἀγωνία, πότε οἱ ἄγγελοι θὰ ταραξοῦν τὸ νερό, γιὰ νὰ προλάβουν νὰ πέσουν μέσα.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἦταν κ' ἓνας ποὺ περίμενε ἐκεῖ, παρακαλῶ, 38 χρόνια! Θαυμαστὴ ἡ ὑπομονή του. Ἐμεῖς μιὰ βδομάδα ἄρρωσταίνουμε, μᾶς πιάνει πυρετὸς ἢ αἰσθανόμεθα πόνο, καὶ γογγύζουμε. Αὐτὸς —γιὰ φανταστήτε— 38 ὀλόκληρα χρόνια δὲν ἐγόγγυσε, δὲν ἐβλαστήμησε. Παράδειγμα ὑπομονῆς, ἓνας ἄλλος Ἰώβ. Καὶ ὁ Χριστὸς τὸν θεράπευσε. Αὐτὴ εἶνε ἡ μία κολυμβήθρα.

• Ἄλλ' ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὴν, ποὺ ἦταν στὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη κολυμβήθρα ἀνωτέρα, ἀνεκτιμήτου ἀξίας, καὶ τῆς ὁποίας τύπος εἶνε ἡ κολυμβήθρα τῆς Βηθεσδά. Ποιὰ εἶνε ἡ κολυμβήθρα αὕτη; Τὴ γνωρίζουμε, γιὰτι ὅλοι ἔχουμε περάσει ἀπὸ αὐτὴν. Εἶνε ἡ ἱερὰ κολυμβήθρα τοῦ χριστιανισμοῦ, ἡ κολυμβήθρα **τοῦ βαπτίσματός μας**. Νερό, κοινὸ νερὸ ἔχει καὶ αὕτη. Ἀλλὰ τὴν ὥρα ποὺ ὁ παπᾶς, καὶ ὁ πιὸ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλός, φορεῖ τὸ πετραχήλι καὶ τελεῖ τὸ μυστήριον, τὸ νερὸ γίνεται ἀγίασμα. Τὴν ὥρα ἐκεῖνη ὁ παπᾶς δὲν εἶνε πλέον ἄνθρωπος· ἄγγελος εἶνε, ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἄγγελο ποὺ κατέβαινε στὴ Βηθεσδά. Ἔχει ἀποστολὴ μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκεῖνη καὶ δύναμι ἀσύγκριτη. Τὸ νερὸ τοῦ βαπτίσματος γίνεται θαυματουργό. Τὸ πιστεῦεις; εἶσαι Χριστιανός· δὲν τὸ πιστεῦεις; δὲν εἶσαι Χριστιανός. Τί γίνεται στὸ βάπτισμα; Θαῦμα. Αὐτὸ ποὺ γίνεται εἰκονίζεται μὲ τὴν τριττὴ κατάδυσι καὶ ἀνάδυσι· ἢ μὲν κατάδυσις στὸ νερὸ εἶνε ἡ ταφή, ὁ τάφος τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, ἢ δὲ ἀνάδυσις εἶνε ἡ ἀνάστασις μαζί μὲ τὸν Κύριον. Μέσα στὸ νερὸ ὁ ἄνθρωπος καθαρίζεται ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα κι ὅλα τ' ἄλλα ἀμαρτήματά του, καὶ

άνίσταται σὲ νέα ζωή. "Ἡ, ἀκόμα ἀπλούστερα, ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες εἴμαστε μαῦροι, παιδιὰ ἁμαρτωλῶν γονέων ποὺ μᾶς γέννησαν μὲ ἐπιθυμίες σαρκικές, κ' ἔχουμε τὴν κατάρα ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐά. Πέφτουμε λοιπὸν μέσα στὰ νερὰ τῆς κολυμβήθρας ἀράπηδες, μαῦροι σὰν τὸ κατράμι καὶ σὰν τὰ φτερὰ τοῦ κόρακα, καὶ βγαίνουμε ὀλόλευκοι. Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστήριο τὸ μέγα καὶ τὸ θαῦμα· ὅταν ὁ ἱερεὺς βαπτίζη «*εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος*», τότε μέσα ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα —δὲν εἶνε ψέμα, εἶνε ἀλήθεια— ὁ ἄνθρωπος βγαίνει καθαρὸς σὰν τὸ χιόνι ποὺ καλύπτει τὶς κορυφές τῶν ὑψηλῶν ὄρέων τῆς πατρίδος μας. «*Πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνια λευκανθήσομαι*» (Ψαλμ. 50,9). Τὸ μυστήριο τοῦ βαπτίσματος γίνεται «*εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν*», ὅπως διακηρύττουμε· «*ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν*» (Σύμβ. πίστ.).

● Θὰ ρωτήσετε ὅμως· Καὶ ἂν μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ ἄνθρωπος ἁμαρτήσῃ τί γίνεται;... Ποιὸς μπορεῖ νὰ πῇ, ὅτι μετὰ τὸ βάπτισμα δὲν ἁμαρτήσῃ καὶ δὲ μόλυνε τὸ λευκὸ χιτῶνα τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου; Κανεὶς ἀπολύτως. Πλὴν τῶν παιδιῶν ἐκείνων ποὺ ὁ Θεὸς τὰ ἀξιώνει καὶ πεθαίνουν μικρὰ καὶ ἀνεβαίνουν στοὺς οὐρανοὺς ἄθῳα καὶ ἀποτελοῦν τάγμα ἀγγέλων ποὺ ὑμνοῦν τὸ Θεό, ὅλοι ἐμεῖς, ποὺ ζοῦμε στὸν κόσμον αὐτὸν τὸν γεμᾶτο παγίδες, ἁμαρτάνουμε. Τί γίνεται λοιπὸν; τὰ ἁμαρτήματα τὰ μετὰ τὸ βάπτισμα συγχωροῦνται; Μεγάλον ζήτημα αὐτό. Μερικοὶ συγγραφεῖς τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς εἶπαν· «"Οχι". Σοῦ λέει· Βαπτίστηκες; τελείωσες· δὲ μπορεῖς νὰ ἁμαρτάνῃς πλέον, τὰ ἁμαρτήματα μετὰ τὸ βάπτισμα δὲν συγχωροῦνται... Ἄλλὰ ἡ Ἐκκλησία ἀπέρριψε τὴ διδασκαλία αὐτὴ καὶ κατόπιν σφοδρῶν συζητήσεων σὲ τοπικὲς καὶ οἰκουμενικὲς Συνόδους ἀπεφάνθη, ὅτι καὶ τὰ ἁμαρτήματα ποὺ γίνονται μετὰ τὸ βάπτισμα συγχωροῦνται. Γι' αὐτὸ ὠρίσε ἓνα δεῦτερον βάπτισμα. Καὶ δεῦτερον βάπτισμα εἶνε **τὸ μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως**, τὰ δάκρυα ποὺ χύνει ὁ μετανοημένος ἁμαρτωλός. Ὅπως λέει ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἓνα δάκρυ μετανοίας ἰσοδυναμεῖ μὲ λουτρό. Κ' ἓνας ἄλλος διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας λέει· Ἀμαρτήσῃς μετὰ τὸ βάπτισμα; μόλυνες τὸν καθαρὸ χιτῶνα ποὺ σοῦ ἔδωσε ἡ Ἐκκλησία ὅταν ἔψαλλε «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε*» (Γαλ. 3,27); Τότε λοιπὸν ἄκουσε τί ὀφείλεις νὰ κάνῃς· θὰ χύσῃς τόσα δάκρυα ὅσο εἶνε τὸ νερὸ τῆς κολυμβήθρας. Ἀκοῦτε; ψευτοχριστιανοὶ εἴμαστε, μόνο τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ θὰ μᾶς

σώσῃ. Λοιπὸν, ὦ μοιχέ, ὦ πόρνε, ὦ θλάστημε, ὦ ἀκόλαστε, ὦ φιλάργυρε, ὦ... ὅ,τι εἶσαι σύ, πρέπει νὰ χύσῃς τόσα δάκρυα ὅσα γιὰ νὰ γεμίσης πάλι τὴν κολυμβήθρα σου· ὄχι πλέον μὲ νερό, ἀλλὰ μὲ δάκρυα μετανοίας· νὰ γεμίσης τὴν κολυμβήθρα τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Βλέπετε πόσο μακριὰ εἴμαστε; Ἄν καὶ ἐγὼ ἔχω διατυπώσῃ τὴν ἰδέα, ὅτι θὰ ἦταν εὐτύχημα νὰ ἐπανέλθουμε στὴν παλαιὰ συνήθεια νὰ μὴ βαπτίζονται οἱ Χριστιανοὶ σὲ μικρὰ ἡλικία, ἀλλὰ νὰ βαπτίζονται σὲ μεγάλη ἡλικία, ἢ νὰ ἐκλέγουν ὅποιο ἄλλο θρήσκευμα θέλουν.

● Μία κολυμβήθρα λοιπὸν ἢ κολυμβήθρα τῆς Βηθεσδά, τύπος καὶ ὑποτύπωσης τοῦ μεγάλου μυστηρίου· δεῦτερον κολυμβήθρα τὸ ἱερὸ βάπτισμα· καὶ τρίτη κολυμβήθρα ἡ μετάνοια καὶ ἱερὰ ἐξομολόγησις. Τέλος θὰ σᾶς δεῖξω καὶ μιὰ ἄλλη κολυμβήθρα, ποὺ εἶνε προνόμιον ὀλίγων. Ποία εἶνε; Εἶνε **τὸ μαρτύριο**, τὸ βάπτισμα τοῦ αἵματος. Τὸ εἶπε ὁ Κύριος στοὺς μαθητὰς του· «*Βαπτισθήσεσθε*» μέσα στὸ αἷμα σας (Ματθ. 20,23). Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας εἶνε αἱματοβαμμένη. Στὸς πρώτους αἰῶνας, τῶν κατακομβῶν, πολλοὶ κατηχούμενοι δὲν προλάβαιναν νὰ βαπτισθοῦν στὸ ἁγιασμένο νερὸ καὶ ἐβαπτίζοντο στὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἄλλοι, μόλις εἶχαν βαπτισθῆ, ἔβαφαν τὸ λευκὸ χιτῶνα τοῦ βαπτίσματος μὲ τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου. Βάπτισμα τὸ ὀνομάζουν καὶ αὐτὸ οἱ πατέρες καὶ οἱ τοπικὲς καὶ οἰκουμενικὲς Συνόδοι. Μακάριες οἱ ψυχὲς αὐτές.

* * *

Εἶδατε, ἀγαπητοὶ μου, τί πλοῦτο νοημάτων ἀνακαλύπτει κανεὶς σὲ κάθε λέξι τοῦ εὐαγγελίου; Ἡ λέξι «*κολυμβήθρα*» ἀποδίδει καὶ τὸ θεραπευτικὸ λουτρὸ τῆς Βηθεσδά, καὶ τὸ σωτήριο ὕδωρ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ τὰ λυτρωτικὰ δάκρυα τῆς μετανοίας, καὶ τὸ ἁγιαστικὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Ἡ κολυμβήθρα τοῦ μαρτυρίου εἶνε συγκλονιστικὴ. Εἶνε ἡ μήτρα, ἀπὸ τὴν ὁποία γεννήθηκαν ὅλοι οἱ μάρτυρες διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Σ' αὐτὴν βαπτίσθησαν οἱ μάρτυρες τῶν πρώτων αἰώνων, οἱ ὁμολογητὰί τῆς βυζαντινῆς περιόδου, οἱ νεομάρτυρες τῆς μακρᾶς περιόδου τῆς τουρκοκρατίας, οἱ μάρτυρες τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, οἱ ἄγνωστοι ἀκόμη μάρτυρες τῶν ἀθεϊστικῶν καθεστώτων.

Εἶθε ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν ὄλων τῶν μαρτύρων, παλαιῶν καὶ νέων, νὰ ἐμπνεύσῃ μαρτυρικὸ φρόνημα καὶ στὴν φίλαυτη ἐποχὴ μας, καὶ μὲ τὸ ἄπειρο ἔλεός του νὰ ἐλεήσῃ καὶ σώσῃ πάντας ἡμᾶς· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**